

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2019r.

Sąd Okręgowy w Toruniu, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Andrzej Westphal

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Katarzyna Chudzińska

po rozpoznaniu w dniu: 24 października 2019r. w T.

sprawy z powództwa: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

z siedzibą w G.

przeciwko: A. H.

o zapłatę

I. utrzymuje w mocy w całości w stosunku do pozwanej A. Ż.–

H. nakaz zapłaty z dnia 19 września 2018r. (sygn. akt I Nc 307/18),

II . zasądza od pozwanej na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 3.600,00 zł (trzy tysiące sześć) z tytułu kosztów procesu – oprócz kwoty zasądzonej z tego tytułu w nakazie zapłaty ,

III. uchyla postanowienie z dnia 18 grudnia 2018r. o wstrzymaniu wykonania nakazu zapłaty w stosunku do pozwanej ,

IV. nie obciąża pozwanej opłatą od zarzutów .

Sygn. akt I C 2149/18

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wniósł pozew w postępowaniu nakazowym przeciwko K. K. (1) i A. H. . Domagał się zasądzenia na podstawie weksla kwoty 522.886,70 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 sierpnia 2017r. do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania .

W dniu 19 września 2018r. sąd wydał nakaz zapłaty – k. 25 .

Oboje pozwani wnieśli zarzuty - k. 29 – 31 v i k. 72-74 .Te złożone przez pozwanego K. K. (1) zostały odrzucone – k. 90 . Nakaz zapłaty stał się prawomocny co do tego pozwanego dnia 31 października 2018r. Rozpoznaniu podlegały więc tylko zarzuty pozwanej A. H. .

Sąd ustalił, co następuje:

Istnieją dwa podmioty gospodarcze w których nazwie znajduje się określenie (...) . Jeden , to działalność osoby fizycznej M. U. , a drugi , to spółka z ograniczoną odpowiedzialnością . M. U. w ramach swojej działalności zajmuje się skupem produktów rolnych oraz sprzedażą tych produktów i nawozów . Oprócz tego prowadzi działalność transportową . Sporadycznie sprzedaje także nawozy sztuczne.

Spółka z o.o. (...) zajmuje się sprzedażą maszyn rolniczych i części zamiennych oraz prowadzi serwis . Nie zajmuje się sprzedażą środków ochrony roślin i nawozów . Sporadycznie zdarza się , że jeżeli jakiś niewypłacalny klient rozlicza się zbożem za kupiony towar , to spółka je sprzedaje i uzyskaną cenę zalicza na poczet zadłużenia tej osoby.

K. K. (1) – brat pozwanej - kupował maszyny w spółce z o.o. (...) . W dniu 22 września 2016r. sprzedał natomiast tej Spółce kombajn (...) 440 typ. 839 wraz z zespołem tnącym C 660 , wózkiem (...) oraz przystawką do rzepaku za kwotę 615.000 zł. Okazało się ,że nie był on jego własnością , lecz firmy leasingowej. K. K. (1) prosił ,żeby nie zgłaszać tej sprawy do policji i zgodził się dobrowolnie zwrócić pieniądze . Mówił ,że dysponuje zasiewami zbóż swoimi , a także tymi , które należą do jego siostry – pozwanej A. H.. Mówił też , że on tym wszystkim zarządza .

Pozwana jest dzierżawcą gruntów rolnych położonych w miejscu zamieszkania jej rodziców – w miejscowości P. . Ona tam nie zamieszkuje od 12 lat . Mieszka około 20 km dalej - w T. . Na bieżąco produkcją rolną na jej gruntach zajmował się K. K. (1) . Pozwana także podpisywała różne dokumenty związane z jej gruntami . Interesowała się prowadzoną tam produkcją . Dopilnowywała prac np. przy zniwach .

Rodzice przenieśli na pozwaną dzierżawę nieruchomości rolnej , gdyż chcieli przejść na rentę , a tylko ona spełniała wymogi : pełnoletności i posiadania wykształcenia rolniczego . K. K. (1) był wówczas małoletni i nie miał koniecznego wykształcenia . Później otrzymał grunty od rodziców stanowiące ich własność .

K. K. (1) deklaruje , że po zbiorach przekaze spółce zboże w celu rozliczenia . Powód przystał na tę propozycję , ale postawił warunek , że pozwana poręczy za jego zobowiązania , między innymi ,za transakcję z kombajnem . K. K. (1) miał także zaległość w kwocie 998,76 zł z tytułu usługi „dojazd –serwis” , której termin zapłaty przypadał na dzień 1 lutego 2017r.

W dniu 5 kwietnia 2017r. powód i K. K. (1) zawarli (...). K. K. (1) potwierdzał w nim ,że przedmiot sprzedaży stanowił własność osoby trzeciej w momencie transakcji. Oświadczył ,że odstępuje od umowy sprzedaży, co powód akceptował . K. K. (1) zobowiązał się w punkcie 5 (...) do zwrotu całej kwoty zapłaconej przez powoda , to jest 615.000 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 10 % w stosunku rocznym , liczonymi od dnia 20 grudnia 2016r. do dnia zapłaty .

dowód: zeznania świadków : M. U. k. 132v – 133 R. Ł. k. 134 – 134 v, D. G. k. 135, H. K. k. 136 , G. T. (1) k. 136 v , D. H. k 136 – 136 i K. K. (1) (ojca pozwanej) k . 164 v – tylko odnośnie przekazania gruntów pozwanej oraz przesłuchanie pozwanej na tę okoliczność, przesłuchanie za stronę powodową prezesa A. P. k. 167 v , faktura numer (...) k. 18 , (...) k. 19,

K. K. (1) wystawił dla powoda weksel „in blanco” . Na jego odwrocie znajduje się adnotacja „Poręczam za wystawcę” , a pod nią - podpis (...) . Na deklaracji wekslowej do weksla in blanco nie ma daty jej sporządzenia i podpisania . Widnieje pod nią podpis K. K. (1) . W (...) jest określone ,że zostaje ona złożona do weksla in blanco wystawionego „na zabezpieczenie wszelkich zobowiązań pieniężnych wystawcy weksla wobec (...) Sp. z o.o. w G.”. W dalszej części jej tekstu znajduje się oświadczenie K. K. (1) ,że wyraża zgodę na wypełnienie weksla przez (...) Sp. z o.o. bądź osobę wskazaną w każdym czasie , w wypadku powstania po stronie wystawcy jakichkolwiek wymagalnych zobowiązań pieniężnych względem (...) Sp. z o.o. na sumę odpowiadającą jego zadłużeniu względem (...) Sp. z o.o. łącznie z odsetkami umownymi za opóźnienie w zapłacie z jakiegokolwiek tytułu . Pod podpisem K. K. (1) znajduje się tekst „Ja , niżej podpisana, A. H. po zapoznaniu się z warunkami powyższej deklaracji wekslowej wyrażam zgodę na wypełnienie weksla przez (...) Sp. z o.o. bądź osobę przez nią wskazaną w sposób określony powyżej przez wystawcę weksla” . Pod tym tekstem znajdują się dane osobowe pozwanej , a pod całością widnieje podpis (...).

W celu podpisania weksla i deklaracji wekslowej przez pozwaną pracownik powoda R. Ł. pojechał do niej z jej ojcem . R. Ł. miał kontakt telefoniczny z K. K. (1) i on powiedział ,że jego ojciec pojedzie i wskaże , gdzie mieszka pozwana. Gdy przyjechali do niej , to wiedziała o co chodzi . Była uprzedzona przez ojca o przyjeździe . Wahala się przed podpisaniem , przed wzięciem na siebie odpowiedzialności, gdyż nie chciała mieć kłopotów. Mówiła ,że z bratem (K. K. (1)) to już wcześniej były problemy . Pozwana podpisała weksel i deklarację w obecności ojca i R. Ł. . Weksel nie był wówczas

wypełniony. R. Ł. miał przy sobie tylko weksel i deklarację wekslową . Nie miał żadnych innych dokumentów. Dane pozwanej sprawdził na podstawie jej dowodu osobistego . Mówił w obecności ojca pozwanej , że weksel zabezpiecza kombajn. M. U. wielokrotnie rozmawiał z pozwaną na ten temat.

dowód: zeznania świadków: M. U. k. 133 v , R. Ł. k. 134 – 134 v , K. K. (1) (ojca pozwanej) – tylko odnośnie tego ,że miał miejsce fakt podpisania weksla i deklaracji wekslowej w obecności R. Ł. k. 164 v – 165 , a także co tego faktu - przesłuchanie pozwanej k. 166v, za powoda przesłuchanie A. P. k. 165 v , weksel k. 6- 6 v , deklaracja wekslowa k. 12 ,

W dniu 26 kwietnia 2017r. pozwana kupiła nawóz – saletrę w firmie (...) M. U. . W związku z tym sprzedawca wystawił fakturę (...) na kwotę 30.657,64 zł . Była to jedyną transakcją pozwanej z tą firmą . Pozwana wystawiła wtedy weksel in blanco . Nie było potrzeby, żeby go wypełniać , gdyż pozwana wszystko zapłaciła . K. K. (1) nie kupował żadnych nawozów , ani środków ochrony roślin w firmie (...) M. U. .

dowód: zeznania świadków : M. U. k. 132 v – 133 v i G. T. (2) k. 136 v - 137 , weksel k. 130 , deklaracja wekslowa k. 131, faktura k. 147 ,

D. G. zajmuje się doradztwem w zakresie stosowania środków ochrony roślin i nawozów , a także ich sprzedażą. Jest to jego działalność jako osoby fizycznej . Zatrudnia dwóch pracowników : R. R. i M. G.. D. G. utrzymuje kontakty handlowe z firmą (...) M. U. , gdyż kupuje od niej nawozy .

K. K. (1) oraz pozwana kontaktowali się telefonicznie z D. G. i pytali o środki ochrony roślin . Pozwana dokonywała u niego zakupów w roku 2017r. Przed tym rokiem D. G. nie handlował z nią . Towary były zawożone do pozwanej i ona kwitowała ich odbiór oraz wskazywała dokładny adres ich dostarczenia . W dniu 27 kwietnia 2017r. pozwana zawarła z D. G. umowę przewłaszczenia na zabezpieczenie wszelkich jego wierzytelności wobec niej istniejących w chwili zawarcia tej umowy oraz mogących powstać w przyszłości z jakiegokolwiek tytułu , w tym z tytułu zawartych umów sprzedaży środków do produkcji rolnej oraz obrotu płodami rolnymi oraz z tytułu udzielonych poręczeń (w tym wekslowych) , a także wierzytelności nabytych przez wierzyciela od innych podmiotów w drodze przelewu wierzytelności , do wysokości wynikającej z tych umów , poręczeń i przelewów , z zastrzeżeniem postanowień niniejszej umowy. Pozwana wystawiła także weksel na rzecz D. G. w celu zabezpieczenia jego wierzytelności pieniężnych wobec niej . Pozwana nie uregulowała należności wobec D. G. i w związku z tym został wydany nakaz zapłaty . K. K. (1) nie zalega z zapłatą wobec D. G., jest z nim rozliczony za pośrednictwem firmy (...). Dotyczyło to zobowiązań z roku 2015 lub 2016. W 2017r. D. G. niczego nie sprzedawał K. K. (1) . Po pisemnych wezwaniach do zapłaty , pozwana poinformowała D. G. ,że jej zobowiązanie zostanie uregulowane przez (...) . Gdy dopytywał o to w tej firmie , to powiedziano mu ,że u nich wszystko jest rozliczone i nie ma żadnej nadwyżki , z której mogliby mu coś przekazać . Poza tym , musiałyby być zawarte porozumienie trójstronne o takim rozliczeniu.

dowód: zeznania świadka M. U. k. 133 v , D. G. k. 135 – 135 v , przesłuchanie pozwanej k.166 , umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie k. 41 – 43 , deklaracja wekslowa k. 44,

Dział (...) spółki (...) otrzymał informację ,że pozwana będzie sprzedawać spółce zboże na zaspokojenie zadłużenia K. K. (1) z tytułu sprzedaży kombajnu i będzie to trwać przez kilka lat. Rzeczywiście pozwana zaczęła sprzedawać rzepak , żyto i pszenżyto spółce (...) . Prosiła ,żeby w pierwszej kolejności zaspokoić z tych dostaw jej zadłużenie wobec firmy (...). Zarząd spółki (...) wyraził na to zgodę . Kwota za plody rolne trafiła do obu podmiotów mniej więcej po połowie . Spółka (...) otrzymała około 37.000 zł. Miało to miejsce w jednym roku – 2017 . W kolejnych latach nie miała już miejsca zapłata zbożem , ani w żaden inny sposób nie regulowano zaległości z tytułu transakcji dotyczącej kombajnu. H. K. ze spółki (...) , która zajmowała się rozliczeniami wielokrotnie rozmawiała z pozwaną . Np. informowała ją o przelaniu określonej kwoty i prosiła o jej wpłatę na rzecz spółki (...). Ze względów podatkowych , powodowa spółka nie mogła dokonywać kompensaty . Wpłacała więc pozwanej należność za dostarczony przez nią towar , a pozwana wpłacała tę kwotę do spółki (...) na poczet zadłużenia K. K. (1) .Spółka wystawiała faktury RR - „rolnik ryczałtowy” - za zakup towaru od pozwanej . Były one wystawiane na rzecz sprzedawcy „ Gospodarstwo Rolne (...) , (...)-(...) W. , (...) , NIP (...) , nr dowodu : (...) z dnia 21.09.2011r. PESEL : (...) , wystawił : Wójt Gminy W.” .

Powodowa Spółka wypłacała pozwanej kwoty w transzach , gdyż obawiała się dokonać przelewu całości, skoro została już wcześniej oszukana . Ten sposób był uzgodniony z pozwaną. H. K. mówiła pozwanej ,że pozwana reguluje zaległość za K. K. (1) , za kombajn . Pozwana miała tego świadomość . H. K. mówiła jej ,żeby w tytule przelewu podawała , że to jest zapłata za zadłużenie pana K. . Pozwana tego nie negocowała. Była też korespondencja sms-owa . Dotyczyła ona numeru rachunku na który pozwana ma dokonywać wpłat na rzecz powoda . Pozwana przekazała z kolei swoje dane , które były potrzebne powodowi .

dowód: zeznania świadka H. K. k. 136 – 136 v , przesłuchanie za stronę powodową A. P. k. 165 v oraz przesłuchanie pozwanej tylko co do faktu dokonywania wpłat na rachunek powoda k. 166 v – 167 ,

Powód wystawił następujące faktury dotyczące zakupów towarów od pozwanej :

- faktura (...) - z dnia 31 sierpnia 2017r. – za rzepak , na kwotę 16.509,19 zł ,
- faktura RR (...) - z dnia 31 sierpnia 2017r. – za żyto , na kwotę 23.662,41 zł,
- faktura RR (...) - z dnia 31 sierpnia 2017r. – za pszenżyto , na kwotę 27.933,49 zł,

dowód : faktury k. 144 – 146,

Na wyciągu z rachunku bankowego pozwanej za okres od 01/09/2017 do 31/10/2017 figurują , między innymi , następujące transakcje :

- 12.09.2017 – przelew - (...) SP. Z O.O. za fakturę (...) nr (...) z dnia 31.08.2017, 10.000,00 PLN ,
- 13.09.2017 – przelew - Firma (...) za fakturę (...) , łącznie kwota 30.657,64 , - 10.000,00 PLN,
- 14.09.2017 – przelew - (...) SP. Z O.O. zapłata za fakturę (...) nr (...) z dnia 31.08.2017, 10.000,00 PLN,
- 15.09.2017 - przelew - Firma (...) zapłata za fakturę (...) , - 10.000,00 PLN,
- 18.09.2017 - przelew - (...) SP. Z O.O. zapłata za fakturę (...) nr (...) z dnia 31.08.2017, 10.000,00 PLN,
- 19.09.2017 - przelew - Firma (...) zapłata za fakturę (...) , - 10.000,00 PLN ,
- 21.09.2017 - przelew - (...) SP. Z O.O. zapłata za fakturę (...) nr (...) z dnia 31.08.2017 (6.509.19 zł) i (...) z dnia 31.08.2017 (3.662,41 zł),10.171,60 PLN ,
- 22.09.2017 – przelew - Firma (...) końcowa zapłata (...) /04/17 , - 657,64 PLN ,
- 22.09.2017 – przelew - (...) SP. Z O.O. , na poczet K. K. (1) , - 9.342,36 PLN ,
- 25.09.2017 – przelew - (...) SP. Z O.O. zapłata za fakturę (...) nr (...) z dnia 31.08.2017 , 10.000,00 PLN ,
- 26.09.2017 – przelew - (...) SP. Z O.O. , na poczet K. K. (1) , - 10.171,60 PLN ,
- 27.09.2017 – przelew - (...) SP. Z O.O. zapłata za fakturę (...) nr (...) z 31.08.2017, 10.000,00 PLN,
- 28.09.2017 – przelew - na poczet K. K. (1) , - 10.000,00 PLN,
- 29.09.2017 – przelew - (...) SP. Z O.O. (...) , 7.933,49 PLN,
- 29.09.2017 – przelew - (...) SP. Z O.O. , na poczet K. K. (1) , - 7.933,49 PLN,

dowód: lista operacji na rachunku k. 122 - 124 ,

W 2017r. pozwana nie była zatrudniona . Jej mąż pracował w nadleśnictwie C. . Mieli samochód terenowy (...) 4 , którym on dojeżdżał do pracy . Nie był to pojazd fabrycznie nowy . Pozwana z mężem nie miała dużych oszczędności , ani majątku . Mieszkali w lokalu należącym do TBS. Pozwana ma dwie córki : młodsza ma obecnie 11 lat, a starsza w 2017r. miała 22 lata .

dowód : przesłuchanie pozwanej k. 166 – 166 v.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 30 prawa wekslowego (w skrócie – pr. weksl.) zapłatę weksla można zabezpieczyć poręczeniem wekslowym (aval) co do całości sumy wekslowej lub co do jej części . Poręczenie może dać osoba trzecia lub nawet osoba , podpisana na wekslu. Stosownie natomiast do art. 10 pr. weksl. jeżeli weksel , niezupełny w chwili wystawienia , uzupełniony został niezgodnie z zawartym porozumieniem , nie można wobec posiadacza zasłaniać się zarzutem , że nie zastosowano się do tego porozumienia , chyba , że posiadacz nabył weksel w złej wierze albo przy przyjęciu dopuścił się rażącego niedbalstwa . Weksel przedłożony w niniejszej sprawie miał charakter weksla własnego – art. 101 pr. weksl . W takim przypadku wystawca weksla sam zobowiązuje się do zapłaty sumy wekslowej w charakterze dłużnika głównego . Zgodnie z art. 103 pr. weksl . do weksla własnego ma zastosowanie , między innymi , art. 10 pr. weksl .

Na skutek wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty rozpoznaniu podlegały argumenty zgłoszone przez pozwaną w tym środkach odwoławczym . Sąd w niniejszym składzie podziela bowiem pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14.03.1997r. : „Po wniesieniu zarzutów od nakazu zapłaty, wydanego na podstawie weksla gwarancyjnego, spór z płaszczyzny stosunku prawa wekslowego przenosi się na ogólną płaszczyznę stosunku prawa cywilnego . Strony mogą zatem powoływać się na podstawy faktyczne i prawne wynikające z łączącego je stosunku prawnego , który jest źródłem dochodzonego przez powoda roszczenia cywilnoprawnego , nawet jeśli okaże się , że roszczenie wekslowe nie istnieje” (II CKU 1/96) . Pogląd ten prezentowany jest także w późniejszym orzecznictwie (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23.05.2018r. – IV CSK 267/17 , wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 4.10.2018r. – I A.Ca 145/18 , postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25.10.2018r. - II CSK 258/18 , wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 9.05.2019r. – V A.Ca 124/19) . Nawet w okresie przedwojennym zajmowano analogiczne stanowisko. W wyroku z dnia 29.04.1937 r. Sąd Najwyższy stwierdził bowiem , że : „dowód ze świadków i z przesłuchania stron jest dopuszczalny na okoliczności towarzyszące wydaniu weksla in blanco , umowy w przedmiocie zastrzeżenia co do umiejscowienia wekslu” (I C 1899/36) .

W zarzutach od nakazu zapłaty (k. 29 – 31) pozwana twierdziła, że :

1)była tylko formalnym dzierżawcą nieruchomości rolnych położonych na terenie gminy W. , obręb Ł.. Uprawą ziemi zajmował się jej brat K. K. (1) . Jest on także właścicielem nieruchomości rolnej oraz dzierżawcą takiej nieruchomości. Pozwana nie odnosi żadnych korzyści , w szczególności finansowych , z tytułu uprawy nieruchomości rolnej stanowiącej własność brata i przez niego dzierżawionej . Zajmował się on także uprawą nieruchomości dzierżawionej przez pozwaną , gdyż ona nie posiada w tym zakresie odpowiedniej wiedzy i umiejętności . Całą działalność prowadził K. K. (1) .

Odnośnie tych argumentów Sąd stwierdza , że:

Nie ma znaczenia , kto zajmował się faktycznym prowadzeniem działalności rolniczej oraz czy pozwana czerpała korzyści materialne z produkcji prowadzonej na dzierżawionym przez nią gruncie . Istotne jest bowiem tylko to , że funkcjonowała ona w obrocie cywilnoprawnym jako rolnik (prowadzący jednoosobową działalność - osoba fizyczna) i w tym charakterze zaciągała zobowiązania . Dokumenty złożone w niniejszej sprawie nie budzą w tym zakresie najmniejszej wątpliwości . Należy wskazać na faktury znajdujące się na kartach 144 – 147 akt . Pozwana figuruje na nich pod firmą Gospodarstwo Rolne (...) , ma nadany numer NIP . Dokumenty te są w pełni wiarygodne i nie były kwestionowane przez pozwaną . Sama nie przeczyła , że nabywała nawóz i środki do produkcji rolnej . Wynika to np. z fragmentu zarzutów : „(...) w 2017 roku , tj. pozwani nabyli(...)” – k. 29 v . Sama też zeznała w czasie

przesłuchania w charakterze strony : „Podpisałam umowę z panem G. i za nawozy i za środki ochrony roślin musiałam oddać płody rolne po żniwach” – k. 166 . Świadek D. G. zeznał , że to pozwana osobiście kwitowała odbiór towaru i wskazywała , gdzie on dokładnie ma być dostarczony - k. 135 . W zarzutach sama podała także ,że miała sprzedać zboże z dzierżawionej przez siebie nieruchomości D. G. lub spółce (...) sp. z o.o. za co miała otrzymać cenę sprzedaży . Pieniądze jakie miała uzyskać ze sprzedaży zboża miała następnie przeznaczyć na zapłatę ceny za nawóz i za środki do produkcji rolnej - k. 29 v.

Powód także udowodnił funkcjonowanie pozwanej w obrocie cywilnoprawnym . Uczynił to przy pomocy zeznań zgłoszonych przez siebie świadków : M. U. , D. G. H. G. T. i przesłuchanie A. P. , ale także wskazanych już powyżej faktur . Dowody te są spójne , wzajemnie się uzupełniają i tworzą niesprzeczną całość. Korespondują także z twierdzeniami pozwanej . Z tych przyczyn sąd dał im wiarę.

Reasumując , pozwana starała się stworzyć wrażenie ,że jest osobą zupełnie nieorientowaną w sprawach gospodarstwa rolnego i że nim się w ogóle nie zajmowała . Miałoby zapewne z tego wynikać w jej zamyśle ,że nie jest zorientowana o co chodzi w niniejszej sprawie , tak jednak nie było .

2) Pozwana wiedziała ,że w celu uprawy nieruchomości rolnej K. K. (1) nabywa nawóz i środki do produkcji rolnej . Takie transakcje miały miejsce w 2017r. , gdy pozwani nabyli od powodowej spółki i (...) nawóz i środki do produkcji rolnej . D. G. oraz powodowa spółka współpracują ze sobą , świadczą na rzecz rolników kompleksową dostawę nawozów i środków produkcji rolnej z tym ,że D. G. sprzedaje środki do produkcji rolnej , zaś powodowa spółka sprzedaje nawozy . Owe środki i nawozy sprzedawali oni pozwanym w celu uprawy roli. Za nawóz i środki do produkcji rolnej mieli rozliczyć się płacąc zbożem . Miało to nastąpić w ten sposób ,że A. H. miała sprzedać zboże z dzierżawionej przez siebie nieruchomości D. G. lub spółce (...) sp. z o.o. za co miała otrzymać cenę sprzedaży . Pieniądze jakie miała uzyskać ze sprzedaży zboża miała następnie przeznaczyć na zapłatę ceny za nawóz i za środki do produkcji rolnej.

Odnośnie tych argumentów Sąd stwierdza ,że:

Są one zupełnie niewiarygodne . Zupełnie nie wiadomo na jakiej podstawie pozwana twierdzi , że powodowa spółka zajmuje się sprzedażą nawozów . Twierdziła ,że ona oraz K. K. (1) dokonywali ich zakupu , ale nie przedłożyła żadnej faktury , z której wynikałoby ,że to powodowa spółka je sprzedawała. Wręcz przeciwnie – powód wykazał ,że w 2017r. pozwana kupiła nawóz – saletrę – od M. U. , a więc nie od spółki , w której nazwie znajduje się także określenie (...) . Powód nie tylko złożył na tę okoliczność fakturę za ten zakup - k. 147 , ale także weksel in blanco zabezpieczający zapłatę za tę transakcję - k. 130 i deklarację do tego weksla - k. 131 . Dokonanie zakupu przez pozwaną w firmie (...) M. U. zostało także wykazane przy pomocy zeznań świadków : M. U. , G. T. (1) i H. K. . Dowody te są spójne , wzajemnie się uzupełniają i tworzą niesprzeczną całość. Z tych przyczyn sąd dał im wiarę.

Pozwana zupełnie pomija też fakt ,że dokonywała zapłatę za fakturę wystawioną przez firmę (...) M. U. z tytułu sprzedaży saletry . Wynika to jednoznacznie z wyciągu z jej rachunku bankowego. Wiarygodne są zeznania świadka H. K. ,że pozwana prosiła ,żeby z pieniędzy za płody rolne dostarczone powodowi mogła w pierwszej kolejności uregulować zobowiązanie wobec firmy (...) M. U. . Należy bowiem zwrócić uwagę ,że bezpośrednio po wypłacie należności przez powoda , pozwana niezwłocznie wpłacała taką samą kwotę na rzecz firmy (...) M. U. . Świadczą o tym chociażby przelewy widniejące pod datami 18 i 19 września 2019r. W dniu 18 września powód przelał 10.000 zł , a już dnia 19 września pozwana przelała tę kwotę do firmy (...) M. U. . W tytułach przelewów dokonywanych przez pozwaną jest wyraźnie zaznaczone na poczet jakiej faktury są te wpłaty. Należy też zwrócić uwagę ,że nie ma na rachunku pozwanej wpływu jakichś innych środków , z których mogłaby ona regulować swoje zobowiązanie wobec firmy (...) M. U. . Wobec tych dowodów , zasłanianie się przez pozwaną niepamięcią co do podpisania weksla i deklaracji wekslowej na rzecz firmy (...) M. U. - k. 167 , nie podważa prawidłowości powyższego rozumowania.

Pozwana nie przedstawiła natomiast żadnej faktury ,która miałaby stanowić podstawę zapłaty za nawozy , które rzekomo miała jej , czy też jej bratu , sprzedać powodowa spółka .

Pozwana starała się stworzyć wrażenie ,że nie rozróżnia dwóch podmiotów to jest : firmy (...) M. U. oraz spółki z o.o. (...). Sama bowiem zeznała ,że „ Firma (...) kojarzy mi się z nawozami i środkami ochrony roślin , które miałam tam oddawać” – k. 166 . Przy tej okazji można też zauważyć , że zakres działalności podmiotu o nazwie U. został w tej wypowiedzi rozszerzony przez pozwaną na „środki ochrony roślin” , chociaż wcześniej twierdziła ,że zajmuje się ona nawozami – k. 29 v . Rozbieżność ta także przemawia za niewiarygodnością stanowiska pozwanej. Zgodnie z art. 3 k.p.c. strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami , dawać wyjaśnienia co do okoliczności faktycznych zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody . Przedstawienie przez stronę okoliczności faktycznych w sposób odmienny na różnych etapach postępowania należy ocenić dla niej negatywnie .

Próba stworzenia wrażenia przez pozwaną , że (...) to tylko firma od „nawozów i środków ochrony roślin” – w domyśle jedna firma – w oderwaniu przez pozwaną tej wypowiedzi od formy prawnej tej działalności jest zupełnie nieskuteczna także z innych powodów. Jej stanowisko pozostaje w sprzeczności z art. 355 k.c. Przepis ten stanowi w paragrafie 1 ,że dłużnik obowiązany jest do staranności ogólnie wymaganej w stosunkach danego rodzaju (należyta staranność) . W paragrafie 2 ustawodawca wprowadza zwiększone wymogi w profesjonalnym obrocie cywilnoprawnym . Stanowi on bowiem ,że należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności. Jak już wcześniej wskazano , pozwana była rolnikiem i w takim charakterze funkcjonowała w obrocie cywilnoprawnym . Nie sposób więc przyjąć za wiarygodne , że nie wiedziała z jakim podmiotem gospodarczym zawiera transakcję . Z tej „niewiedzy” (rzekomej) nie może więc wyprowadzać skutków korzystnych dla siebie . Pozostawanie przy „skojarzeniu” nazwy podmiotu z tym czym on się zajmuje , nie ma nic wspólnego z profesjonalizmem w prowadzeniu działalności gospodarczej.

Pozwana zupełnie pomija też fakt ,że już z przedłożonego przez nią wyciągu z jej rachunku bankowego wynika ,że istnieją dwa podmioty prawne w których nazwie znajduje się określenie (...) : spółka z o.o. i działalność osoby fizycznej. W tych wyciągach jest bowiem wyraźnie napisane , że przelewu na rzecz pozwanej dokonuje spółka z o.o. (...). W tytule przelewu są także wskazane numery faktur na poczet których są te wpłaty . Na fakturach także widnieje spółka z o.o. Na niektórych z nich znajdują się zresztą podpisy pozwanej . Doskonale więc знаła ich treść . Pozwana sama z kolei dokonując wpłaty na rzecz podmiotu w którego nazwie znajduje się określenie (...) wyraźnie napisała Firma (...) . Doskonale więc zdawała sobie sprawę z istnienia tych dwóch podmiotów . Tym bardziej , że w tytule wpłaty wpisywała numer faktury . Miała więc świadomość kto ją wystawił . Wiedziała więc ile , komu i za co płaci. Jej zeznanie ,że nie wie dlaczego wpłacała „z powrotem na rachunek firmy (...)” – k. 166 – jest w świetle powyższych ustaleń i rozważań zupełnie niewiarygodne .

Jest ono niewiarygodne także dlatego , że jest sprzeczne z doświadczeniem życiowym. Jest bowiem zupełnie nieprzekonujące ,żeby ktokolwiek dokonując jakiegokolwiek wpłaty nie interesował się komu i za co płaci. Ponownie należy też stwierdzić , że zachowanie pozwanej wynikające z tego jej zeznania , nie ma nic wspólnego z profesjonalizmem wymaganym przez dyspozycję art. 355 § 2 k.c. Sama pozwana zresztą ostatecznie przyznała po okazaniu jej karty 122 ,że zwróciła uwagę , że raz przelew jest na rzecz (...) sp. z o.o. , a za innym razem na firmę (...) – k. 167 . Nie rozwinęła jednak tej wypowiedzi.

Te same uwagi należy odnieść do wyjaśnienia pozwanej dlaczego na dowodach wpłaty pisała „na poczet K. K. (1)” . Na pytanie sądu najpierw twierdziła ,że myślała ,że płaci za nawozy, które wziął on na swoje pole – k. 166 . Na pytanie sądu dlaczego w takim przypadku nie był wskazany chociażby numer faktury, najpierw odpowiedziała „nie wiem” – k. 166 , a po chwili „To księgową pana U. mówiła ,że tak to ma być oznaczone” – k. 166 . Wskazać też należy w tym miejscu ,że pozwana starała się dostosować swoją wypowiedź do bieżącej sytuacji , na bieżąco stworzyć jakieś wyjaśnienie. Na pytanie sądu najpierw odpowiedziała ,że nie wie , a już po chwili podała zupełnie inną odpowiedź . Ponownie należy przytoczyć zasadę określoną w art. 3 k.p.c. – strona ma obowiązek dawać wyjaśnienia co do okoliczności faktycznych zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek. Pozwana uchybiła temu obowiązkowi .

Odnośnie dokumentów na których widnieją jej podpisy, a z których zapewne w jej ocenie , mogłyby wynikać dla niej niekorzystne skutki – k. 12, 6, 6 v , 130 – 131 – to pozwana zasłaniała się niepamięcią – k. 166 i k. 167 Doskonale

natomiast pamiętała, że podpisywała dokumenty związane ze zobowiązaniem wobec D. G. – k. 41 – 44 . Wszystkie dokumenty przedłożone w tej sprawie pochodzą mniej więcej z tego samego okresu – z roku 2017r. Jest więc zupełnie niewiarygodne ,że pozwana pamięta jedne dokumenty , a innych - już nie .

Nie wiadomo na jakiej podstawie pozwana twierdzi ,że za nawóz i środki do produkcji rolnej pozwani mieli rozliczyć się na rzecz D. G. lub powoda płacąc zbożem , przy czym zapłata ta miała być dokonana ze zbiorów z nieruchomości dzierżawionej przez pozwaną . Zdaniem sądu twierdzenie to powstało tylko po to ,żeby uzasadnić dlaczego pozwana sprzedawała płody rolne (nie tylko zboże) powodowi , co wynika chociażby z faktur wystawionych przez powoda. Jak już wcześniej wskazano, nie ma przecież żadnego dowodu , że powoda z pozwaną łączył stosunek zobowiązaniowy wynikający ze sprzedaży nawozów. Nie ma też żadnego dokumentu z którego miałyby wynikać „zapłata zbożem” . Nie wiadomo także dlaczego pozwana za zobowiązanie, między innymi jej brata („pozwani mieli rozliczyć się ...”) miała zapłacić zbożem , ale tylko z gruntu przez nią dzierżawionego . Nie twierdziła natomiast ,żeby brat miał się z nią w jakikolwiek sposób rozliczyć .

Umowa o „rozliczenie zbożem” jest natomiast zawarta między pozwaną , a D. G. , czemu pozwana nie zaprzecza - k. 41 – 43 . Widnieje w niej jednak tylko pozwana, chociaż jak twierdzi , zobowiązania dotyczyły obojga pozwanych. Na wekslu także widnieje tylko jej podpis – k. 44 . Okoliczności te także przeczą jej stanowisku , jakoby istniało jakieś zobowiązanie z tytułu zapłaty za nawozy powodowi i miało być uregulowane w naturze. Skoro D. G. przewidział taki sposób zabezpieczenia , to dlaczego powód nie miał żadnego zabezpieczenia ? – o ile zobowiązanie rzeczywiście miałyby istnieć . Zeznania świadka D. G. wyraźnie wskazują ,że zobowiązania pozwanej i K. K. (1) były odrębne : „Mam nakaz zapłaty wydany na pozwaną A. H.. Pan K. jest ze mną rozliczony” - k. 135 . Nie jest więc prawdziwe stanowisko wynikające z zarzutów , że zobowiązania te były wspólne , a pozwana miała je spłacić także za brata . Gdyby tak rzeczywiście miało być , to odpowiedzialność pozwanej i jej brata byłaby solidarna . Tak natomiast nie jest . K. K. (1) jest rozliczony z D. G. , a pozwana - nie .

Chociaż nie jest to wprost wyartykułowane w zarzutach , to z twierdzeń pozwanej wynika , że powód i D. G. mieli się ze sobą rozliczyć. Skoro bowiem zapłata zbożem miała nastąpić do jednego z tych podmiotów , to musiałyby dojść do jakiś przepływów finansowych między nimi. Zupełnie nie wiadomo dlaczego tak miałyby być ? Są to przecież dwa odrębne podmioty w sensie prawnym i dlatego działają w swoim imieniu i na swoją rzecz . Ewentualne zobowiązania dłużników (pozwanych) mogły więc powstać tylko odrębnie wobec każdego z nich . Twierdzenia pozwanej , że „D. G. oraz powodowa spółka współpracują ze sobą , świadczą na rzecz rolników kompleksową dostawę nawozów i środków do ochrony roślin” – k. 29 v - nie stanowi tu żadnego wyjaśnienia . Twierdzenia te są bowiem gołosłowne, nie poparte żadnymi dowodami. Gdyby rzeczywiście między tymi podmiotami miałyby istnieć rozliczenia z tytułu sprzedaży dokonywanej na rzecz tych samych klientów, to musiałyby to wynikać z jakiejś umowy . Powódka jej nie przedstawiła . Z umowy zawartej przez nią z D. G. także nie wynika ,żeby działał on w imieniu powoda , lecz tylko i wyłącznie w swoim imieniu i na swoją rzecz . Świadek D. G. zeznał ,że współpracuje z firma (...) M. U. , gdyż zaopatruje się w niej w nawozy , które następnie sprzedaje dalej – k. 135 . Nie współpracuje więc z powodową spółką .

3) pozwana twierdziła ,że w dniu 27 kwietnia 2017r. pracownik powodowej spółki przejechał do niej i powiedział ,że trzeba zabezpieczyć transakcję . Przywiózł umowę przewłaszczenia na zabezpieczenie podpisaną przez D. G. , deklarację wekslową dla D. G. i weksel in blanco wystawiony przez K. K. (1) dla spółki (...) sp. z o.o. Pozwana poręczyła za weksel wystawiony przez K. K. (1) na zabezpieczenie transakcji sprzedaży nawozów . Było dla niej zrozumiałe ,że skoro za środki do produkcji rolnej i nawóz mają zapłacić za kilka miesięcy zbożem , to zarówno D. G. jak i spółka (...) sp. z o.o. mogą chcieć zabezpieczyć swoje należności . Pozwana miała świadomość ,że bez środków do produkcji rolnej i nawozów K. K. (1) nie będzie w stanie uprawiać roli , w związku z tym była w sytuacji , w której nie mogła odmówić podpisania weksla i deklaracji wekslowej.

Pozwana była w stałym kontakcie z księgową spółki (...) sp. z o.o. oraz D. G. . W okresie rozliczeń za nawóz i środki produkcji rolnej uzyskiwała informację , że po zboże przyjedzie pracownik spółki (...) sp. z o.o. oraz instrukcję ,że zapłatę za całe zboże otrzyma od powodowej spółki , a następnie ma zapłacić zarówno za nawóz jak i środki do produkcji rolnej spółce (...) sp. z o.o. , która rozliczy się z D. G. i przekaże mu pieniądze stanowiące część zapłaty za środki do produkcji

rolnej . Tak też się stało , zboże odebrała powodowa spółka , a A. H. uczyniła zgodnie z uzyskanymi instrukcjami tj. zapłaciła całą należność za nawozy i środki do produkcji rolnej użyte na dzierżawionych przez nią nieruchomościach rolnych spółce (...) sp. z o.o. , która miała następnie rozliczyć się z D. G.. Płaciła również za nawóz brata .

Poręczyła za zwykłe, typowe transakcje handlowe zawierane przez spółkę (...) sp. z o.o. z K. K. (1) tj. związane z umową sprzedaży nawozów . Nie poręczyłaby za dług z tytułu sprzedaży kombajnu . Nic nie wiedziała o jego wadach prawnych oraz kosztach dojazdu i serwisu.

Odnośnie tych argumentów Sąd stwierdza ,że:

Kwestia rzekomej współpracy powodowej spółki z D. G. została już omówiona w punkcie 2 niniejszego uzasadnienia. Chociaż z zeznań pozwanej wynika , że nie odróżniała ona podmiotów gospodarczych w których nazwie występowało określenie (...) , to w tym przypadku precyzyjnie określiła ,że weksel był wystawiony na rzecz spółki (...) sp. z o.o. w celu zabezpieczenia transakcji sprzedaży nawozów . Pozwana zupełnie pomija natomiast fakt podpisania przez nią weksla in blanco dla (...) M. U. , a także to ,że potem zapłaciła temu podmiotowi za nawóz – saletrę . Pominięcie to jest celowe , gdyż wtedy powstawałoby pytanie o rzeczywisty cel wystawienia weksla na rzecz powoda i jego poręczenia, skoro nawozy sprzedała firma (...) M. U. ? Argumentacja że w tym przypadku także chodziło o zabezpieczenia zapłaty za nawozy byłaby nie tylko nieudowodniona , sprzeczna z faktem wystawienia weksla dla (...) M. U., ale także po prostu nielogiczna. Skoro też pozwana twierdzi , że zapłaciła zbożem za zobowiązania z tytułu nawozów i środków do produkcji rolnej , to dlaczego nie przedstawiła na tę okoliczność żadnego pokwitowania . Wręcz przeciwnie – okazuje się ,że ma zaległość wobec D. G. . Okoliczność ,że jest ona rozliczona , ale z firmą (...) M. U. , a więc nie z powodową spółką , wykazał właśnie powód . Jest zrozumiałe ,że nie uczyniła tego pozwana . Byłoby to bowiem sprzeczne z wersją zdarzeń prezentowaną w tym procesie , że nawozami handlowała powodowa spółka , a nie firma (...) M. U..

Twierdzenia pozwanej dotyczące informacji rzekomo przekazywanych przez księgową powoda nie są wiarygodne . Są one gołosłowne i sprzeczne z zeznaniami tej księgowej - świadka H. K. . Nie mówiła ona niczego o rzekomym rozliczeniu między powodową spółką , a D. G..

Nie jest także zrozumiałe dlaczego pozwana dokonując zapłaty rzekomo za nawozy i środki do produkcji rolnej pisała , że jest to wpłata „na poczet K. K. (1)” . Pozwana twierdziła przecież ,że oboje dokonywali zakupów . Dlaczego więc w przypadku zapłaty nie miałyby być napisane ,że jest to „ na poczet K. K. (1) i A. H.” , oboje przecież byłiby dłużnikami.

Pozwana nie przedstawiała żadnych faktur , ani nawet w żaden sposób nie wykazała ich istnienia , z których miałyby wynikać konieczność zapłaty powodowej spółce za nawozy , a D. G. – za środki do produkcji rolnej. Podmioty te musiałyby przecież wystawić faktury za sprzedany przez siebie towar. Wówczas pozwana dokonując za niego zapłaty wskazałaby w tytule wpłaty numery konkretnych faktur, tak jak uczyniła to płacąc firmie (...) M. U. należność za saletrę . Podała wówczas , że płaci „za fakturę (...)” . Dlaczego więc w tym przypadku miałyby być inaczej ? Wskazanie numeru faktury umożliwia wierzycielowi prawidłowe zaksięgowanie wpłaty , a dla dłużnika stanowi dowód spełnienia świadczenia . Leży to więc w interesie obu stron stosunku zobowiązaniowego . Skoro pozwana wskazała numer faktury płacąc firmie (...) M. U. , to znaczy , że wiedziała jak należy prawidłowo wykonać przelew . Zachowała więc w tym przypadku należyta staranność wymaganą przez art. 355 § 2 k.c. Dlaczego więc miałyby jej nie dochować regulując zobowiązanie wobec powodowej spółki ? Wyjaśnienia pozwanej są więc także nielogiczne i sprzeczne z doświadczeniem życiowym .

Nie są wiarygodne twierdzenia pozwanej przedstawione w zarzutach , jej zeznania - k. 166 - oraz zeznania świadka K. K. (1) (ojca pozwanej) – k. 164 v – 165 na temat okoliczności podpisania weksla i deklaracji wekslowej oraz celu podpisania tych dokumentów . Pozostają one w sprzeczności z zeznaniami świadków : M. U. , R. Ł. , D. G. , H. K. oraz A. P. przesłuchanego za stronę powodową , które to dowody są spójne , wzajemnie się uzupełniają i tworzą logiczną niesprzeczną całość.

Nie jest wiarygodne ,żeby R. Ł. przywiózł do podpisania weksel i deklarację wystawione dla D. G. . Nie był on bowiem jego pracownikiem. Twierdzenia pozwanej pozostają w sprzeczności nawet z zeznaniami zgłoszonego przez

nią świadka K. K. (1) . Zeznał on bowiem ,że chodziło zabezpieczenie na rzecz (...). W żadnym fragmencie jego zeznań nie przewija się D. G. , nie tylko w kontekście weksla i deklaracji na jego rzecz , ale także kupowania od niego czegokolwiek , czy jakiś rozliczeń między nim , a powodem za to co zostało rzekomo sprzedane pozwanej i jej bratu. W kontekście jakiegokolwiek kupna w zeznaniach tego świadka pojawia się tylko nazwa (...) : „U. to jest taka firma , która przywoziła nawozy , środki ochrony roślin” – k. 164 v . Świadek nie znał nazwiska (...) . Zeznał natomiast ,że przyjechał pan , który chciał podpisać z córką (pozwaną) umowę na odbiór środków ochrony roślin . „Chodziło o to ,że wcześniej były podpisane dokumenty WZ , że towar dostarczono , a teraz chodziło o to , żeby podpisać umowę , że zostały zakupione” - k. 164 v .

Zeznając o tym, co działo się po przyjeździe do miejsca zamieszkania pozwanej – do T. , świadek K. K. (1) przytoczył słowa (rzekome) przedstawiciela firmy : „On powiedział ,że przyjechaliśmy , żeby ona podpisała umowę na środki do produkcji , nasiona” – k. 164 v . Z zeznań tego świadka nie wynika więc ,że osoba ta przyjechała w celu podpisania przez pozwaną weksla i deklaracji wekslowej na rzecz powoda . Świadek wprost powiedział , że nic nie wie na ten temat – k. 165 . Pozwana nie wykazała natomiast ,że z powodem miała zawartą jakąkolwiek umowę na dostawę środków ochrony roślin . Świadek K. K. (1) wskazał także , że były one kupowane przez pozwaną – „towar był brany na córkę” . Zeznanie to jest więc sprzeczne z twierdzeniami pozwanej ,że zakupy były dokonywane zarówno przez nią , jak i jej brata .

Zupełnie niewiarygodne , nielogiczne i sprzeczne z dowodami , którym sąd dał wiarę jest zeznanie świadka K. K. (1) jakoby przedstawiciel firmy nie wziął ze sobą „żadnych papierów i zwinął się i pojechał . Nic nie było podpisane. On niczego z torby nie wyciągnął ” – k. 165 . Jest zupełnie nielogiczne i niewiarygodne ,że pracownik przyjeżdża w jednym konkretnym celu – podpisania określonych dokumentów- i ich po prostu nie przywozi . Poza tym, miał on wystarczająco dużo czasu ,żeby sprawdzić czy je zabrał , bo przecież najpierw jechał do Papowa - do ojca pozwanej , a następnie jechał z nim do T. . Poza tym, nawet zakładając , że rzeczywiście nie zabrał potrzebnych dokumentów, to dziwne jest ,że nie poczynił żadnych kroków ,żeby naprawić ten błąd i np. nie umówił się niezwłocznie na kolejne spotkanie . Wręcz przeciwnie , nawet nie wziął od pozwanej numeru jej telefonu – jak zeznał świadek K. K. (1) . Postępowanie to jest tym bardziej niezrozumiałe , że - jak zeznał ten świadek – w czasie pobytu w T. ten pracownik „odebrał telefon i powiedział tylko dobrze będzie załatwione” – k. 165 . Mimo więc tej deklaracji i świadomości ,że przełożonemu zależy na załatwieniu sprawy nie podjął żadnych kroków ,żeby doprowadzić ją do końca. Taka wersja zdarzeń jest zupełnie nielogiczna i już chociażby z tej przyczyny niewiarygodna .

Zeznania świadka K. K. (1) są sprzeczne nawet ze stanowiskiem pozwanej. Z zeznań świadka wynika bowiem , że nie podpisywała ona żadnego weksla na rzecz powoda , a tylko chodziło o umowę dotyczącą zakupionego towaru . Sama pozwana nie przeczyła natomiast w zarzutach od nakazu zapłaty ,że podpisała weksel , ale zabezpieczał on inne zobowiązania niż związane ze sprzedażą kombajnu.

Pozwana zeznała – k. 166 v , że przyjechał pan Ł. i nie miał przy sobie żadnych dokumentów – żadnej umowy . Gdy go o to pytała , to powiedział , że pan U. nic mu nie dał. Ponownie więc można zadać pytanie , po co w ogóle przyjeżdżał , skoro nie wziął niczego , nie dostał od przełożonego niczego , co miałyby być podpisane ? Wbrew zeznaniom świadka K. K. (1) pozwana zeznała , że pan Ł. umówił się na kolejny termin . Ustalenie to było dokonane w obecności świadka K. K. (1). Zeznał on natomiast zupełnie inaczej na ten temat – „zwinął się i pojechał” , czyli oddalił się bez ustalenia żadnego nowego terminu spotkania. Rozbieżność ta także świadczy o zupełnym braku wiarygodności zeznań tego świadka , a także pozwanej. Jeżeli bowiem pewien stan faktyczny rzeczywiście ma miejsce, to zeznania na jego temat są spójne i nie różnią się . W zarzutach od nakazu zapłaty pozwana nie twierdziła natomiast , że R. Ł. przyjechał bez dokumentów i w związku z tym przyjechał po raz drugi . Jest to więc kolejna rozbieżność podważająca wiarygodność pozwanej.

Pozwana zeznała – k. 166 v – że na drugi dzień pan Ł. przejechał z umową , która była podpisana przez pana G. i była dołączona deklaracja . Mówił też , że to takie zabezpieczenie , „aby gospodarz komuś innemu zboża nie oddał” . Zeznania pozwanej są niewiarygodne . Okoliczności takie nie miały miejsca . Nawet jednak idąc tokiem narracji pozwanej , to jest ona pełna sprzeczności i także przez to niewiarygodna . Przyjeżdża bowiem pracownik z U. (pozwana oczywiście unikała rozróżnienia , czy chodzi o firmę osoby fizycznej , czy o powodową spółkę) , ale mówi , że „ pan U. nic mu nie dał” . Wynika więc z tego ,że jadąc do pozwanej już o tym wiedział . Po co więc w ogóle do niej jechał .

Kolejnego dnia , gdy przyjechał to nie miał jednak umowy od (...) , lecz od G. . Pozwana nie tłumaczy jak to się stało , skąd ta zmiana . Z początkowego fragmentu jej wypowiedzi można było odnieść natomiast wrażenie ,że skoro przyjechał pracownika z (...) to po to , żeby podpisała umowę z (...) , a nie z G. . Jest bowiem zgodne z doświadczeniem życiowym ,że każda firma wysyła swoich pracowników w swoich sprawach , a nie w sprawach innych podmiotów gospodarczych . Pozwana zupełnie pomija też w swoich zeznaniach fakt podpisania weksla i deklaracji wekslowej dla powoda , chociaż w zarzutach od nakazu zapłaty temu nie zaprzeczała . Dziwnie jest też to , że jak twierdzi, dla D. G. podpisywała umowę i deklarację , czyli wynika z tego ,że nie podpisywała weksla.

Wskazać należy ,że zeznania świadka K. K. (1) i pozwanej są całkowicie sprzeczne z zeznaniami świadka R. Ł. (k. 134 – 134 v) . Nie zapomniał on żadnych dokumentów , był u pozwanej jeden raz w celu podpisania weksla i deklaracji dla powoda. Pozwana wiedziała ,że zabezpiecza w ten sposób roszczenia związane z kombajnem . Świadek Ł. też jej o tym mówił.

Wbrew twierdzeniom pozwanej , była ona informowana i wiedziała ,że roszczenia zabezpieczone wekslem i sporządzoną do niego deklaracją dotyczą kombajnu . Zabezpieczenie z jej strony było warunkiem zawarcia porozumienia między powodem , a K. K. (1), co do spłaty przez niego zobowiązania z tego tytułu na rzecz powoda. Nie tylko więc , wiedziała co jej brat zrobił , ale także brała aktywny udział w ugodowym załatwieniu sprawy. Musiała bowiem zgodzić się na poręczenie za jego zadłużenie . Z pewnością decyzja ta została podjęta po stosownym namyśle , biorąc pod uwagę chociażby wysokość zobowiązania . Samo zaprzeczanie przez pozwaną nie jest wystraszające ,żeby dać jej wiarę . Powód wykazał natomiast , że pozwana, z pełną świadomością przyjęła na siebie zobowiązanie . Przedstawione przez powoda dowody w postaci zeznań świadków : M. U. , R. Ł. , H. K. i A. P. – przesłuchanego za powoda, są spójne , wzajemnie się uzupełniają i tworzą niesprzeczną , logiczną całość . Z tych przyczyn sąd dał im wiarę.

Sprzeczne z dowodami przedstawionymi przez powoda , a przez to niewiarygodne są zeznania świadka D. H. (k. 137 – 138) , w części dotyczącej tego , że pozwana nie poręczała ze zobowiązania związane z kombajnem . Świadek zeznał jednak także ,że „Coś podpisywała , ale nie wiem co to było” – k. 137 , „(...) mnie przy tym nie było” – k. 137 v. Zaprzeczenie przez tego świadka nie jest więc kateryczne . Wbrew stanowisku pozwanej potwierdził on , że ona coś podpisywała, co ma związek ze sprawą kombajnu. Jest to z kolei zgodne ze stanowiskiem powoda.

4) treść deklaracji wekslowej – weksel gwarancyjny jest wystawiany na zabezpieczenie danych transakcji lub długów , które muszą być określone co do podstawy ich powstania , a nie na zabezpieczenie należności powstałych na jakiegokolwiek podstawie. Literalna treść deklaracji wekslowej , a w szczególności bardzo szerokie ujęcie odpowiedzialności wystawcy i poręczyciela, prowadzi do wniosku , że sprzeciwia się ona naturze stosunku zobowiązaniowego oraz zasadom współżycia społecznego.

Poza tym , pozwana wskazywała , między innymi , że poręczyła za weksel jako konsument , gdyż udzielała poręczenia wekslowego za dług brata , a poręczenie to nie było bezpośrednio związane z jej działalnością gospodarczą lub zawodową . Treść deklaracji wekslowej została przygotowana przez powodową spółkę i nie została uzgodniona z pozwaną . Deklaracja wekslowa w zakresie w jakim wskazuje , że pozwana poręcza za wszelkie zobowiązania pieniężne K. K. (1) , względem (...) sp. z o.o. wynikające ze stosunków zobowiązaniowych istniejących i mogących powstać w przyszłości , umów zawartych i umów zawieranych w przyszłości między K. K. (1) a spółką (...) sp. z o.o., a nie jedynie za zobowiązania mogące powstać z tytułu umowy sprzedaży nawozów, kształtują obowiązki pozwanej w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami rażąco naruszając jej interesy . Tym bardziej , że transakcje sprzedaży nawozów były pozwanej znane zaś transakcja dotycząca sprzedaży przez K. K. (1) kombajnu obciążonego wadą prawną została przed pozwaną zatajona . Wartość nawozów i środków ochrony roślin nie przekraczała nigdy kwoty około 50.000 zł , zaś wartość kombajnu wynosiła 615.000 zł . Pozwana nie jest związana postanowieniami deklaracji wekslowej w zakresie w jakim miałyby odpowiadać za jakiegokolwiek zobowiązania brata zaciągnięte w stosunku do spółki (...) sp. z o.o. , a nie jedynie za jego zobowiązania wynikające z tytułu umowy sprzedaży nawozów .

Odnosnie tych argumentów Sąd stwierdza ,że:

Jak już wcześniej wskazano , po wniesieniu zarzutów sprawa jest rozpoznawana w ramach ogólnej płaszczyzny stosunku prawa cywilnego . Nie tylko więc pozwana może w tym procesie kwestionować weksel i deklarację wekslową , ale także powód na prawo do udowadniania jakie zobowiązanie weksel miał zabezpieczać . Powód udowodnił , że dotyczyło ono zobowiązania związanego z kombajnem . Powoływanie się na literalne brzmienie deklaracji wekslowej nie pozwala na wyprowadzenie skutku korzystnego dla pozwanej w sytuacji , gdy wiedziała ona za jakie zobowiązania poręcza. Porozumienie wekslowe może zostać zawarte nawet w formie ustnej i podlega ono ogólnym regułom interpretacyjnym . Można więc udowadniać w procesie o co strony się umówiły. Powód wypełnił więc weksel zgodnie z otrzymanym upoważnieniem . Było ono przedmiotem ustaleń między stronami. Pozwana ponownie wraca do twierdzenia , że zabezpieczenie dotyczyło zapłaty za nawozy , ale idąc tokiem jej argumentacji , to należy stwierdzić , że przecież nie wynika to z deklaracji wekslowej . Również więc i w tym przypadku jej twierdzenie podlegało weryfikacji na ogólnych zasadach dowodowych w toku niniejszego procesu. Istotne jest to , czy do świadomości pozwanej dotarło za co poręcza na wekslu . Sama forma i treść deklaracji wekslowej nie ma natomiast istotnego znaczenia .

Pozwana przytaczając określenie „konsument” nie wskazuje z jakich przepisów jego ono zaczerpnięte , ani jakie z tego wynikają konsekwencje dla niniejszej sprawy i na podstawie jakich przepisów są one wyprowadzone. Ustosunkowywanie się do tego argumentu jest więc zbędne .

Pozwana odwołuje się do pojęć : sprzeczności z naturą stosunku zobowiązaniowego oraz sprzeczności z zasadami współzycia społecznego . Przepisy prawa cywilnego nie przewidują pojęcia „natura stosunku zobowiązaniowego” . Pozwana nie tłumaczy na czym ona polega i jakie ma odniesienie do niniejszej sprawy . Nie wskazuje też przepisu , który pozwalałby na zastosowanie skutków z niej wynikających.

Odnosnie zasad współzycia społecznego , to art. 5 k.c. stanowi , że nie można czynić ze swego prawa użytku , który byłby z nimi sprzeczny . Pozwana nie wskazuje jednak jakie zasady współzycia społecznego zostały naruszone , a jest to warunek konieczny , żeby się na nie powoływać. W przeciwnym bowiem wypadku nie można dokonać oceny , czy rzeczywiście doszło do naruszenia jakiejś zasady (zasad) .

Odnosnie innych kwestii Sąd stwierdza, co następuje:

Twierdzenie pozwanej , że nigdy nie poręczyłaby za zobowiązanie brata w wysokości 500.000 zł - k. 166v - mając na uwadze jej sytuację materialną - jak należy rozumieć tok jej wyводу , nie jest przekonujące. Pozwana , jak i jej brat dysponowali możliwością uregulowania tego zobowiązania poprzez sprzedaż powodowi płodów rolnych. Dysponowali bowiem gruntami na których można było je wyhodować. Nie można więc możliwości spłaty zobowiązania oceniać pomijając to źródło dochodu . Ten sposób spłaty rzeczywiście zaczął funkcjonować w roku 2017r. W kolejnych latach już tak nie było z przyczyn, które w tym procesie nie zostały ujawnione . W żaden inny sposób także nie regulowano zobowiązania wobec powoda.

Należy też pamiętać , że poręczenie udzielone przez pozwaną, stanowiło także jeden z wymogów tego , żeby powód nie wszczynał postępowania prowadzącego do odpowiedzialności karnej K. K. (1) . Również więc i ta okoliczność przemawiała za przyjęciem przez pozwaną odpowiedzialności w formie poręczenia .

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego grafologa zgłoszony na rozprawie w dniu 6 czerwca 2019 r. – k. 166 , a następnie powtórzony w piśmie z dnia 2 lipca 2019r. – k. 151 (oddalenia wniosków : k. 138 i k. 167 v) .

Na rozprawie w dniu 6 czerwca 2019r. pełnomocnik pozwanej wyjaśniał , że spotkał się z pozwaną dwa dni temu i pozwana ma wątpliwości , czy podpis widniejący na wekslu i deklaracji wekslowej został przez nią złożony . Dowód z opinii biegłego nie przedłuży postępowania , gdyż jeszcze będą przeprowadzone dowody z przesłuchania stron i z faktur . Poza tym , jest to okoliczność , która ujawniła się dwa dni temu . Będzie też złożone zawiadomienie do prokuratury . Dodała także , że pozwana od kilku miesięcy żyje tą sprawą i analizuje dokumenty i dopiero dwa dni temu zauważyła , że ten podpis od niej nie pochodzi.

Sąd oddalił ten wniosek jako spóźniony na podstawie art. 493 § 1 k.p.c. (w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 4 lipca 2019r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw – Dz. U poz. 1469) . Przepis ten stanowi ,że w zarzutach należy podać , między innymi , okoliczności faktyczne i dowody . Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody , chyba że strona uprawdopodobni , że nie zgłosiła ich w zarzutach bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności .

Nie jest wiarygodne , żeby pozwana pomimo analizowania dokumentów od kilku miesięcy , dopiero dwa dni przed rozprawą , która odbyła się dnia 6 czerwca 2019r. , stwierdziła ,że podpisy nie są jej autorstwa . Zarzuty od nakazu zapłaty są obszerne i wyczerpujące . Nie były więc sporządzone bez przemyślenia. Mimo to nie tam tego zarzutu . Pozwana nie kwestionowała w nich że udzieliła poręczenia , lecz tylko twierdziła ,że zabezpieczało ono inne zobowiązanie niż wynika to z pozwu . Stanowisko przedstawione na rozprawie w dniu 6 czerwca 2019r. jest więc całkowicie sprzeczne z tym , które wyrażono z zarzutach . Skoro bowiem pozwana nie przeczyła w nich ,że złożyła poręczenie wekslowe, to przecież musiała osobiście złożyć podpisy.

Pozwana nie wykazała także ,że argumentu dotyczącego podpisów nie zgłosiła w zarzutach bez swojej winy.

Błędny jest pogląd ,że skoro sąd miał do przeprowadzenia jeszcze inne dowody, to przeprowadzenie dowodu z opinii grafologa nie przedłuży postępowania. Dopuszczenie dowodu z tej opinii dotyczy w istocie nowej okoliczności . Jest to więc zupełnie nowy wątek w sprawie .Nie jest to więc kolejny dowód w ramach tej samej podstawy faktycznej . Powód musiałby więc mieć udzielony termin do ustosunkowania się do tego nowego zarzutu . Sporządzenie opinii także zajęłoby pewien czas . Nie wiadomo , czy byłaby ona wykonana w wyznaczonym terminie .Sąd musiałby udostępnić akta biegłemu. W związku z tym ,nie mógłby w tym czasie podejmować innych czynności. Strony mają prawo do ustosunkowania się do opinii . Sąd także może mieć do niej zastrzeżenia . Nie można więc wykluczyć konieczności przesłuchania biegłego na rozprawie i to także na specjalnie w tym celu wyznaczonym terminie . Nie można też wykluczyć potrzeby sporządzenia opinii uzupełniającej lub zlecenia wykonania nowej opinii innemu biegłemu. Mając na uwadze te wszystkie okoliczności także brak było podstaw do uwzględnienia tego wniosku dowodowego.

Spóźniony , a więc nie podlegający uwzględnieniu , był zgłoszony na rozprawie w dniu 6 czerwca 2019r. zarzut dotyczący kwoty dochodzonej na podstawie weksla – k. 138 . Nie był on zgłoszony w zarzutach, a jego uzasadnienie przedstawione na tej rozprawie jest ogólnikowe . Strona pozwana nie wskazała bowiem co konkretnie się nie zgadza . Sama negacja nie jest natomiast wystraszająca dla uwzględnienia zarzutu.

Art. 496 k.p.c. stanowi ,że po przeprowadzeniu rozprawy sąd wydaje wyrok , w którym nakaz zapłaty w całości lub w części utrzymuje w mocy albo go uchyla i orzeka o żądaniu pozwu , bądź też postanowieniem uchyla nakaz zapłaty i pozew odrzuca lub postępowanie umarza .

Wobec całkowitej bezzasadności zarzutów pozwanej , sąd w całości utrzymał w mocy nakaz zapłaty.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U z 2018r. , poz. 265) przewiduje odrębne stawki wynagrodzenia w postępowaniu nakazowym i w postępowaniu procesowym . W postępowaniu nakazowym dla wartości przedmiotu sporu powyżej 200.000 zł wynagrodzenie wynosi 7.200,00 zł - § 3 pkt 7, a w procesie dla przedziału 200.000 – 2.000.000 zł – 10.800 zł. Różnicę w wynagrodzeniu stanowi więc kwota 3.600 zł. Skoro pozwana przegrała proces, to na podstawie art. 98 § 1 i art. 99 k.p.c. sąd zasądził od niej tę kwotę na rzecz powoda z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika , oprócz kwoty dotychczas przyznanej w nakazie zapłaty . Uzyskanie przez pozwaną zwolnienie od kosztów sądowych (k. 70) nie zwalniało jej od obowiązku ich zwrotu przeciwnikowi procesowemu – art. 108 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity - Dz. U. z 2019r. , poz. 785 ze zmianami) .

W piśmie z dnia 10 stycznia 2019r. (k. 95 – 99) powód wnosił o uchylenie postanowienia z dnia 18 grudnia 2018r. o wstrzymaniu wykonania nakazu zapłaty wobec pozwanej (k. 88 – 88 v) . W piśmie z dnia 11 lutego 2019r

(k. 108) wyjaśnił ,że żądanie to dotyczy umieszczenia tego rozstrzygnięcia w wyroku . W punkcie III wyroku sąd uchylił to postanowienie na podstawie art. 742 § 1 k.p.c. , gdyż odpadła przyczyna zabezpieczenia . Były nią bowiem wątpliwości co do zasadności wydania nakazu zapłaty wobec pozwanej . Żądanie zabezpieczenia opierało się na uprawdopodobnieniu . Dopiero natomiast przeprowadzenie postępowania dowodowego w toku procesu pozwoliło ustalić , że zarzuty pozwanej były w całości bezzasadne . W tym sensie odpadła więc przyczyna zabezpieczenia. Nie ma bowiem potrzeby udzielania pozwanej dalszej ochrony procesowej przed natychmiastową wykonalnością nakazu zapłaty wynikającą z art. 492 § 3 k.p.c. , skoro jej argumenty przeciwko temu nakazowi okazały się nieskuteczne .

Skoro pozwana była zwolniona od kosztów sądowych , to brak było podstaw od obciążania jej nimi także w wyroku – por. art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych .